

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 558/2025-13

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ľuboša Szigetiho a sudcov Petra Molnára a Petra Straku (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED], zastúpeného MICHALIČKA advokáti, s.r.o., Halenárska 18, Trnava, proti uzneseniu Okresného súdu Trnava č. k. 34OdS/2/2025-55 z 26. mája 2025 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 2. júla 2025 domáha vyslovenia porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd označeným uznesením okresného súdu o odmietnutí návrhu sťažovateľa na určenie splátkového kalendára. Navrhuje, aby ústavný súd namietané uznesenie zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie. Súčasne požaduje náhradu trov konania.

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že okresný súd posudzoval formálne náležitosti návrhu na určenie splátkového kalendára podľa § 168 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZKR“), ktorý sťažovateľ podal okresnému súdu 13. mája 2025. Dospel k záveru, že sťažovateľ v jednej z obligatórných náležitostí návrhu – zozname majetku väčšej hodnoty, ktorý sťažovateľ vlastnil v posledných troch rokoch [§ 168 ods. 2 písm. c) ZKR], neuviedol nehnuteľnosti, ktoré vlastnil minimálne od roku 1999 a ktoré uviedol v zozname aktuálneho majetku v rámci prílohy k v poradí prvému návrhu na určenie splátkového kalendára z 20. januára 2025. Sťažovateľ predložil okresnému súdu len negatívne vyhlásenie z 23. apríla 2025, v ktorom uviedol, že za posledné tri roky nevlastnil majetok väčšej hodnoty. Ďalej z podaného návrhu zistil, že sťažovateľ síce predložil prehľad očakávaných výdavkov a príjmov v nasledujúcich 5 rokoch v zmysle § 168 ods. 2 písm. f) ZKR, ale neuviedol v ňom navrhovanú súhrnnú mesačnú sumu, ktorú bude podľa svojich schopností uhrádzať veriteľom. Tento výdavok má byť pre prípadné zostavenie splátkového kalendára výrazným realistickým podkladom pre správcu. Uvedená štruktúra nákladov má za cieľ

vytvoriť skutkový základ legitímnych očakávaní v materiálnej realite, keď ním sám sťažovateľ ako dlžník zrealizuje svoje príjmové a výdavkové pomery pre zostavenie splátkového kalendára správcom a následne súd rozhodne o určení splátkového kalendára. Okresný súd tak uzavrel, že návrh na určenie splátkového kalendára nespĺňa zákonom vyžadované minimálne náležitosti, a preto postupom podľa § 168a ods. 2 ZKR napadnutým uznesením návrh sťažovateľa odmietol.

II.

Argumentácia sťažovateľa

3. Sťažovateľ argumentuje tým, že okresný súd nesprávne aplikoval právny predpis, keď dospel k záveru, že predložil obsahovo nesprávnu prílohu, a to zoznam majetku, ktorý vlastnil v posledných troch rokoch. Sťažovateľ uvádza, že v zmysle ustanovenia § 168 ods. 2 písm. c) ZKR tvoria obligatórne prílohu návrhu dva dokumenty, a to zoznam aktuálneho majetku a zoznam majetku väčšej hodnoty, ktorý vlastnil v posledných troch rokoch. Zákonodarca žiada od sťažovateľa, aby predložil súdu zoznam majetku, ktorý vlastnil v posledných troch rokoch. Sémantickým výkladom textu zoznam majetku, ktorý vlastnil v posledných troch rokoch, možno dospieť k záveru, že ide o majetok, ktorý dlžník vlastnil, avšak ho už aktuálne nevlastní. Zákonodarca účelne použil text v znení „zoznam majetku, ktorý vlastnil v posledných troch rokoch“, pretože informácie o v minulosti vlastnenom majetku, ktorý dnes už dlžník nevlastní, smerujú k preskúmvaniu odporovateľnosti právnych úkonov dlžníka a pre existenciu odporovateľnosti je nevyhnutné, aby dlžník v súčasnosti už predmetný majetok nevlastnil. Ak by totiž dlžník majetok aktuálne vlastnil, právny úkon, ktorým by ho previedol, by nebol odporovateľný, pretože by takýto právny úkon neexistoval. Informácia o tom, že dlžník aktuálne vlastní majetok a tento vlastní aj po dobu troch rokov v minulosti, je pre konkurzné konanie úplne bezpredmetná a bez právneho významu.

4. Okresný súd ďalej podľa sťažovateľa nesprávne odmietol jeho návrh pre chýbajúce údaje v návrhu (navrhovaná súhrnná mesačná suma, ktorú chce svojim veriteľom uhrádzať). Povinnosť uviesť tieto údaje mu zo zákona nevyplýva a argumentuje, že výška splátok pohľadávok vychádza z odborného posúdenia správcu určeného súdom za účasti veriteľov, ktorí môžu vo vzťahu k určení splátok pohľadávok uplatňovať svoje námietky. Sťažovateľ namieta, že v návrhu splátkového kalendára navrhovateľ nie je povinný uviesť výrok rozhodnutia súdu. Splátky teda nie sú predpokladaný výdaj, ale *merito* rozhodnutia v konaní o určení splátkového kalendára.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

5. V súvislosti s predbežným prerokovaním sťažnosti ústavný súd z vlastnej spisovej dokumentácie a dožiadaním okresného súdu zistil, že sťažovateľ podal okresnému súdu tri návrhy na určenie splátkového kalendára. Prvý návrh z 20. januára 2025 odmietol okresný súd uznesením sp. zn. 36OdS/1/2025 zo 6. mája 2025. Toto uznesenie sťažovateľ napadol ústavnou sťažnosťou, o ktorej rozhodol ústavný súd nálezom sp. zn. I. ÚS 432/2025 z 25. septembra 2025 tak, že jej nevyhovel. Po prijatí ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie sa totiž ústavný súd dozvedel o existencii právoplatného uznesenia okresného súdu č. k. 36OdS/3/2025-56 z 19. júna 2025 o ďalšom, v poradí treťom návrhu sťažovateľa na určenie splátkového kalendára z 9. júna 2025. Vzhľadom na skutočnosť, že v tomto konaní pred okresným súdom bol sťažovateľ v plnom rozsahu úspešný,

ani eventuálne vyhovenie ústavnej sťažnosti sťažovateľa by nemalo vo vzťahu k namietanému procesnému rozhodnutiu žiadnu relevanciu, a to bez toho, aby ústavný súd hodnotil, či namietané procesné rozhodnutie malo ústavné vady, alebo nie. Ústavný súd uviedol, že vzniknutá situácia je v teórii a praxi ústavného súdnictva označovaná výrazom „*mootness*“ (pozri Barron, J., Dienes, C. Constitutional Law. 4. vyd., St. Paul 1995, s. 83 – 85) alebo ako nedostatok podmienky bezprostredného a trvajúceho zásahu (unmittelbare und gegenwärtige Betroffenheit) v praxi Spolkového ústavného súdu (napr. Schlaich, K., Das Bundesverfassungsgericht. 3. vyd., München 1994, s. 142 – 150), t. j. stav, keď už spor skončil alebo bol vyriešený inak a so zreteľom na princíp minimalizácie zásahov do právoplatne skončených konaní a hospodárnosť konania už nemá ďalší zmysel v konaní v danej veci pokračovať (rovnako IV. ÚS 242/08).

6. Vychádzajúc z uvedeného, ústavný súd v citovanom náleze dospel k názoru, že za danej situácie sa námietka porušenia základných práv sťažovateľa posunula do výlučne akademickej roviny a v takýchto prípadoch sa teória i prax ústavných súdov vyhranene prikláňa k odmietnutiu v takejto veci rozhodovať (pozri napr. uznesenie Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. IV. ÚS 122/99 z 8. septembra 1999 publikované v Sbíre nálezů a usnesení Ústavního soudu, zväzok č. 15, uznesenie č. 56, str. 315 a nasl.), pretože tu chýba možnosť bezprostredného a trvajúceho zásahu, ktorý by mohol mať vplyv na pozíciu sťažovateľa. Ak je sťažovateľom namietaný zásah do jeho ústavou alebo kvalifikovanou medzinárodnou zmluvou garantovaných práv alebo slobôd, potom musí byť tento zásah výrokom meritórneho rozhodnutia ústavného súdu odstrániteľný, avšak v danej veci táto podmienka splnená nie je, pretože nevyhovujúci procesný stav, ktorý viedol k podaniu sťažnosti, už v dôsledku právoplatného procesného rozhodnutia pominul.

7. Ústavnou sťažnosťou napadnutým uznesením z 26. mája 2025 okresný súd odmietol v poradí druhý návrh sťažovateľa o určenie splátkového kalendára z 13. mája 2025. S poukazom na uvádzané skutočnosti a zistený procesný stav v prípade sťažovateľa ústavný súd zotrváva na svojom závere vyjadrenom v náleze sp. zn. I. ÚS 432/2025. Na okraj pripomína, že sťažovateľ, ktorý je zastúpený kvalifikovaným právnym zástupcom, mohol a mal upovedomiť ústavný súd o skutočnosti, že na základe uznesenia z 19. júna 2025, teda ešte pred podaním tejto ústavnej sťažnosti, bol pred okresným súdom úspešný.

8. Ústavný súd pri predbežnom prerokovaní tejto ústavnej sťažnosti považoval za rozhodné, že vo veci už bolo rozhodnuté v prospech sťažovateľa a toto rozhodnutie nadobudlo 24. júla 2025 právoplatnosť. Prípadné, hoci len teoretické vyslovenie porušenia jeho práva na základe prerokúvanej ústavnej sťažnosti, by tak vytvorilo neprípustný nesúlad s právoplatným uznesením, ktorým mu bola poskytnutá ochrana pred veriteľmi, ktorej sa v konaní o v poradí treťom návrhu o určenie splátkového kalendára domáhal. V materiálnej rovine teda nedošlo k ujme na procesných právach sťažovateľa.

9. K záverom ústavného súdu vyslovených v náleze sp. zn. I. ÚS 432/2025 ústavný súd dodáva, že ústavná sťažnosť podľa čl. 127 ústavy plní predovšetkým funkciu ochrany subjektívnych základných práv a slobôd. Znamená to, že sťažnosť fyzickej alebo právnickej osoby nie je v zmysle uvedeného opodstatnená, ak smeruje proti neaktuálnym a už netrvajúcim zásahom orgánu verejnej moci do jej základných práv alebo slobôd, teda takým zásahom, ktorých tvrdené negatívne dopady vo vzťahu k sťažovateľovi nemohli už v čase predbežného prerokovania sťažnosti pretrvávajúť a vyvolávať v osobnej sfére sťažovateľa ujmu.

10. Ústavný súd na základe uvedeného odmietol ústavnú sťažnosť sťažovateľa ako zjavne neopodstatnenú podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 16. októbra 2025

Luboš Szigeti
predseda senátu